

✧ Základní verš

„Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světa.“ (1Pt 2:9)

„V jednom malém městě se ve výkladu obchodu s klenoty ve tři čtvrtě na devět zastavily hodiny. Mnozí obyvatelé města byli zvyklí se právě podle těchto hodin orientovat. Děti na cestě do školy byly najednou překvapeny, že je ještě tak brzy. Nemusely pospíchat. Ten den mnoho lidí přišlo pozdě – a to jen proto, že se jedny malé hodiny ve výkladní skříní zastavily.“ (Podle Paddock, C. L. God’s Minutes, Nashville, TN: Southern Publishing Association, 1965, s. 244)

Jak výstižné znázornění toho, co se přihodilo starověkému Izraeli! Bůh ho umístil „uprostřed národů“ (Ez 5,5; ČSP) – do křižovatk tří kontinentů (Afrika, Evropa a Asie). Měl být duchovními „hodinami“ světa.

Podobně jako zmiňované hodiny, také Izrael se v určitém smyslu „zastavil“. Neselhal však úplně. Bůh má svůj malý, věrný ostatek v každé generaci. Byli to například Samuel, Ester, Elijáš, Rút, David nebo Nehemjáš, kteří okolo sebe šířili pozitivní vliv. V tomto úkolu se soustředíme na identitu a poslání pravého Božího Izraele v každé době, včetně té naší.

✧ Osnova lekce:

V této lekci budeme přemýšlet nad tím, proč Bůh chtěl mít v historii na zemi svůj jedinečný národ, se kterým by uzavřel smlouvu, o co v ní šlo a jaký s nimi měl záměr.

I. Boží záměr s „vyvoleným lidem“

- Zaslíbení jedinečného vztahu (neděle)
- Zaslíbení země (pondělí)

II. Podmínka této smlouvy: věrnost Bohu (úterý)

III. Naplnění Božího záměru

- Věrný „ostatek“ v každé době (středa)
- „Duchovní Izrael“ zachráněný Ježíšem (čtvrtek)

NE 2. května – Tebe si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil...

Dt 7:6-8a „⁶Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha; tebe si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil ze všech lidských pokolení, která jsou na tvé zemi, abys byl jeho lidem, zvláštním vlastnictvím. ⁷Nikoli proto, že byste byli početnější než kterýkoli jiný lid, přilnul k vám Hospodin a vyvolil vás. Vás je přece méně než kteréhokoli lidu. ⁸Ale protože vás Hospodin miluje a zachovává přísahu, kterou se zavázal našim otcům...“

PO 3. května – Tvému potomstvu dám tuto zemi!

Gn 35:11.12 „¹¹Dále mu Bůh řekl: „Já jsem Bůh všemohoucí. Plod’ a množ se; vzejde z tebe národ a společenství pronárodů, i králové vzejdou z tvých beder. ¹²Zemi, kterou jsem dal Abrahamovi a Izákovi, tu dám tobě; tvému potomstvu dám tuto zemi.““

Dt 28:1.15 „¹Jestliže budeš opravdově poslouchat Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy, které ti dnes udílím, vyvýší tě Hospodin, tvůj Bůh, nad všechny pronárody země.

¹⁵Jestliže však nebudeš bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy a nařízení, která ti dnes udílím, dopadnou na tebe všechna tato zlořečení...“

Gn 50:24 „Potom Josef svým bratrům řekl: „Já umírám, ale Bůh vás jistě navštíví a vyvede vás odtud do země, kterou přisezně slíbil Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi.““

Gn 15:13.16 „¹³Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam otročit a budou tam pokořováni po čtyři sta let. ... ¹⁶Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti.“

Dt 1:8 „Hleď, předal jsem vám zemi. Jděte obsadit zemi, o níž Hospodin přísahal vašim otcům Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že ji dá jim a jejich potomstvu.“

Ga 6:8 „Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný.“

Ř 6:21 „Jaký jste tehdy měli užitek z toho, zač se nyní stydíte? Konec toho všeho je přece smrt.“

Ř 6:21 ČSP „Jaký jste tehdy měli užitek z těch věcí, za něž se nyní stydíte? Neboť jejich konec je smrt.“

Lv 26:27-33 „²⁷Jestliže mě ani přesto neuposlechnete a budete mi dále odporovat, ²⁸i já se vám budu stavět na odpor v rozhořčení a budu vás trestat sedmkrát víc za vaše hříchy. ²⁹Budete jíst maso svých synů a budete jíst maso svých deér. ³⁰Zahladím vaše posvátná návrší a roztrhám vaše kadídlové oltářiky, vaše mrtvolky pohodím na mršiny vašich hnusných model a zprotivíte se mi. ³¹Obrátím vaše města v trosky, vaše svatyně zpusťošim a nepřivoním k libé vůni vašich obětí. ³²Sám zpusťošim zemi tak, že nad ní strnou i vaši nepřátelé, kteří se v ní usadí. ³³Vás pak rozptýlím mezi pronárody, vpadnu vám s taseným mečem do zad, takže se vaše země stane pustinou a vaše města se promění v trosky.“

ÚT 4. května – Věrnost smluvní dohodě

Jr 11:8 „Ale [Izraelci] neposlouchali, ucho nenaklonili; každý žil podle svého zarputilého a zlého srdce. Proto na ně uvedu všechna slova této smlouvy, kterou jsem přikázal plnit, ale oni ji neplnili.“

Gn 6:5 „I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovlivě člověka a že každý výtvor jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý.“

Jr 3:1.20 „¹Řekl: „Jestliže muž propustí svou ženu a ona od něho odejde a vdá se za jiného, smí se k ní znovu vrátit? Což by tím země nebyla nesmírně potřísněna? Smilnila jsi s mnoha druhy, avšak vrať se ke mně, je výrok Hospodinův. ... ²⁰Jako žena věrolomně opouští svého druhu, tak věrolomně jste se zachovali vůči mně, dome izraelský, je výrok Hospodinův.“

ST 5. května – Pozůstatek

Iz 4:3 „Kdo zůstane na Sijónu a kdo zbude v Jeruzalémě, bude zván svatým, každý zapsaný k životu v Jeruzalémě.“

Mi 4:6.7 „⁶V onen den, je výrok Hospodinův, se ujmu chromé, shromáždím zapuzenou, tu, s níž jsem zle naložil. ⁷Chromou budu mít za pozůstatek lidu, vypuzenou za mocný národ. A Hospodin bude nad nimi kralovat na hoře Sijónu od nynějška až navěky.“

Sf 3:12.13 „¹²Uprostřed tebe zanechám utištěný a nuzný lid, který se uteče k Hospodinovu jménu. ¹³Pozůstatek Izraele se již nebude dopouštět bezpráví a mluvit lživě, v jejich ústech se nenajde jazyk lstivý. Budou se pást a odpočívát a nikdo je nevyplaší.“

Iz 66:19 „Vložím na ně znamení a ty z nich, kdo vyvážnou, vyšlu k pronárodům, do Taršíše, do Púlu a Lúdu, k těm, co natahují lučiště, do Túbalu a do Jávanu, k daleké ostrovy, které zprávu o mně ještě neslyšely ani nespatřily moji slávu; budou hlásat moji slávu mezi pronárody.“

Za 14:16 „Všichni pak, kdo zbylí ze všech pronárodů, které vytáhly proti Jeruzalému, budou každoročně putovat, aby se klaněli Králi, Hospodinu zástupů, a slavili slavnost stánků.“

2Pt 1:10 „Proto se, bratři, tím více snažte upevňovat své povolání a vyvolení. Budete-li to činit, nikdy neklopýtnete.“

1Kr 19:14-18 „¹⁴Odpověděl: „Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povražдили mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili.“ ¹⁵Hospodin mu řekl: „Jdi, vrať se svou cestou k damašské poušti. Až tam přijdeš, pomažeš Chazaela za krále nad Aramem. ¹⁶Jehúa, syna Nimšího, pomažeš za krále nad Izraelem a Elišu, syna Šafatova z Ábel-mechóly, pomažeš za proroka místo sebe. ¹⁷Kdo unikne Chazaelovu meči, toho usmrtí Jehú, a kdo unikne Jehúovu meči, toho usmrtí Eliša. ¹⁸Ale zachováš v Izraeli sedm tisíc, všechny ty, jejichž kolena nepoklekla před Baalem a jejichž ústa ho nepolíbila.“

ČT 6. května – Duchovní Izrael

Ga 3:26-29 „²⁶Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. ²⁷Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. ²⁸Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. ²⁹Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.“

Ř 4:13 „Zaslíbení, že dostane svět za dědictví, nebylo dáno Abrahamovi a jeho potomstvu na základě zákona, nýbrž na základě spravedlnosti z víry.“

1Pt 1:4 „Dědictví nehynoucí, neposkvrněné a nevanoucí je připraveno pro vás v nebesích.“

PA 7. května – Podněty k zamyšlení

Doporučujeme přečíst si „Úvod“ (PK 15–22; OSU 7–8), 31. kapitulu „Dobrá zpráva“ (PK 367–378; OSU 142–145) a 59. kapitulu „Boží Izrael“ (PK 703–721; OSU 164–269) v knize *Od slávy k úpadku*.

„Bůh nedělá rozdíl mezi národy, rasami či kastami. Ve stvoření a spasení jsou si všichni lidé rovni. Kristus přišel na tuto zem, aby odstranil každou zeď, která nás od sebe odděluje, a doširoka otevřel dveře všech oddělení svatyně; tak nám zajistil volný přístup k Bohu. Jeho láska je tak hluboká, široká a plná, že proniká do všech koutů země. Vysvobozuje ze satanova vlivu ty, kteří se jím nechali oklamat, a přivádí je k Božímu trůnu.“ (PK 369, 370; OSU 143)

Otázky k rozhovoru

1. Bůh oddělil Izrael od ostatních národů, aby byl jedinečným svatým společenstvím. Zároveň tu ale měl být pro druhé a s láskou jim sloužit. Stejnou myšlenku nový zákon aplikuje i na křesťanskou církev. Jak je možné být oddělený a jiný, a zároveň se s druhými dělit o evangelium? Jak nás v tom může inspirovat Ježíšův život a služba?

2. Bůh měl v izraelském národě své věrné, bez ohledu na to, kolik lidí se od něj odvrátilo. Příkladem může být třeba doba proroka Elijáše. Co je podle vás těžší – zůstat Bohu věrný uprostřed bezbožného prostředí, nebo uprostřed nevěrného společenství křesťanů? Proč?

Shrnutí

Pravý Boží Izrael (at' už před, nebo po smrti Ježíše Krista na kříži) je Izrael víry; ti, kdo žijí v duchovním, smluvním vztahu s ním. Splnit poslání Božích vyslanců znamená nabízet světu evangelium o jeho zachraňující milosti.

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.

Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?

Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

